

ned af Hesten. Ved Betloven ere jo derimod alle Ledde paa Landeveien ubetinget affkaffede, og der er tillagt Amtsraadene Myndighed til at decretere, at ingen Ledde maae findes paa de offentlige Veiene, ligesom det i samme Lov tillige hedder, at, hvis Amtsraadene finde Grund til at tillade Bibeholdelsen af enkelte Ledde, saa skal der dog være Leddevogtere tilstede ved samme, som til enhver Tid, Dag og Nat, kunne aabne Leddene for de Reisende, saaledes at der ikke ved Leddene foraarjages disse noget Ophold. I Betragtning af denne Bestemmelse i Betloven forekom det mig at være mindre nødvendigt at have de i § 12 optagne Forskrifter om, hvorledes saadanne Ledde skulle være, som i Reglen ikke ville findes, eller som i ethvert Fald ville være forsynede med Leddevogtere. Den høitærede Minister omtalte endeligt, at han havde fundet særlig Anledning til at høre § 6 i Forordningen 9de Juli 1817, som angaaer Hegnspilgten ved Lodder, der have en særlig uheldig Form, og han fremhævede i saa Henseende hovedsageligt, at man uden Ubillighed kunde høre den nævnte Bestemmelse, da Lovforslaget kun til lovligt Hegn henregner Indhegninger, som ikke ville optage noget stort Areal, og som altsaa ikke foraarjage de paagjældende Jordbeiere noget betydeligt Jordtab; jeg skal med Hensyn hertil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, afseet fra Jordtabet, kan Beføstningen ved Hegnets Opførelse dog blive ganske betydelig og overordentlig trykkende for den lille Jordbruger. Lodder, som kun have ringe Bredde, men derimod stor Længde, ville jo nemlig fordre et unaturligt langt Hegn, og, lad nu ogsaa være, at de saaledes paatænkte nye Hegn ikke ville blive saa kostbare som de gammeldags Steengjerder paa 2½ Allen eller som store Jordvolde med Grøfter paa begge Sider, saa maa man dog ingenlunde troe, at Hegn af Jeru, Staaltraad eller Tjørn, ville blive aldeles billige. Det billigste Hegn vil vistnok blive et Hegn af Tjørn, men Tilveiebringelsen deraf vil dog medføre en ikke ganske ringe Udgift strax ved det første Anlæg og betydelig Omforg senere, ligesom der ogsaa, naar Hegnet skal trives og blive til Noget, ofte vil udkræves en interimistisk Indhegning af Jerutraad,

eller hvad man nu kan finde for at værne det i dets Opvæxt.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg kun endnu skal gjentage, at jeg troer, at det vil være ret hensigtsmæssigt at tage under Overveielse, om Hegnsforpligtelsen, naar den i det Hele skal vedblive, dog ikke kan underkastes nogle flere Modificationer end foreslaaet.

Bonne. Den Forandring fra Bestemmelserne i Forordningen 29de October 1794, som jeg anseer for den væsentligste i det foreliggende Lovforslag, er den, som angaaer de levende Hegn. Hvad denne Forandring angaaer, er jeg hverken enig med den ærede sidste Taler eller med den høitagtede Indenrigsminister, hvilket maaskee ligger i, at jeg lever under ganske andre locale Forhold end de ærede Herrer, idet jeg boer i en skovløs Egn, medens de derimod have hjemme i en skovrig Egn, hvor der ikke savnes Træer i den Grad, som vi savne dem hos os. Det er den væsentlige Forandring, som er foretaget ved § 8, som jeg ikke kan billige. Det er der bestemt, at Ingen maa opelste større Træer eller Buske paa sit Hegn til Skade for sin Nabo. Jeg kunde endda finde mig i, om der blev nedlagt Forbud mod at opelste større Træer paa Hegnene; disse, kan jeg tænke mig, kunne være til Skade; men at der paa en Jordvold staaer Buskværter, af hvilken Slags det nu er, naar det kun er Buskværter, kan jeg ikke indsee kan være til nogen væsentlig Hinder eller Skade for den tilgrændsende Lodseier. Og nu er det ikke alene en tilgrændsende Lodseier, men ogsaa Velbestyrelsen, der efter Lovforslaget vil kunne faae ethvert levende Hegn nedlagt, selvsølgeligt kun efter sagkyndigt Skøn. Men Tilstedeværelsen af en saadan Bestemmelse vil ganske vist have til Følge, at Ingen vil indlade sig paa at plante levende Hegn, som han, naar det er opelstet og opvoxet, kan risikere bliver omhugget ifølge Landvæsen Kommissionens Kjendelse. Det forekommer mig, at man kunde gaae en anden Vei. Jeg finder det billigt, at den Skade, den ene Nabo foraarjager den anden, erstattes, men jeg finder det ikke heldigt, at man